

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ НА ОБЛАСТ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ДОКЛАД

относно промени в нормативни и поднормативни актове, които са свързани с правомощията на Областен управител и дейността на Областна администрация Велико Търново през месец декември 2015г.

Относно ДВ, бр. 95 от 08.12.2015 г

1. В официалния раздел на ДВ, бр. 95 от 08.12.2015 г. е публикуван нов ЗАКОН за счетоводството, в сила от 01.06.2016 год.

С новия Закон за счетоводството се въвежда в националното счетоводно законодателство на разпоредбите на Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (Директива 2013/34/ЕС).

Приет е нов закон, тъй като е било наложително да се съобразят значителните промени във връзка с транспониране на Директива 2013/34/ЕС. Въвеждането на изискванията на Директива 2013/34/ЕС е изисквало изменения на почти всички съществуващи разпоредби, както и създаване на нови глави и раздели в закона, които не могат да намерят систематичното си място в действащия закон. Променени са всички легални дефиниции на използваните термини, като са добавени и нови, променена е и структура на закона. Новия закон има за цел намаляване на административната тежест и разходите за бизнеса и създаване на ясни правила и процедури по отношение на счетоводната отчетност на предприятията. Законът е структуриран в девет глави, а именно: общи разпоредби, категории предприятия и групи предприятия, финансови отчети, приложима счетоводна база, независим финансов одит, публичност на финансовите отчети, годишни доклади, бюджетни предприятия и административнонаказателни разпоредби.

В глава първа „Общи положения” се съдържат разпоредби, регламентиращи приложното поле на закона, изискванията към съставянето и издаването на счетоводни документи, съхраняването на счетоводната информация, правата и задълженията на ръководителите на предприятията във връзка с организацията на счетоводната отчетност.

За първи път в националното счетоводно законодателство са създадени разпоредби, свързани с:

1. Освобождаване от задължение за превод на български език на всички счетоводни документи, които постъпват в предприятието на чужд език;

2. Въвеждане на забрана за съставяне и отчитане на счетоводни документи за сделки, които изкривяват и изопачават действителното финансово и имуществено състояние на предприятието, както и осчетоводяването на фиктивни и привидни сделки, които прикриват други сделки, включително подкупването на длъжностни лица. Разпоредбите са във връзка с изискванията за ефективна борба с водене на фалшиво счетоводство съгласно Конвенцията за борба с подкупването на чужди длъжностни лица в международните търговски сделки на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, по която Република България е страна.

С глава втора „Категории предприятия и групи предприятия” се въвежда нова и единна за целия Европейски съюз категоризация на предприятията, съобразно която са и задълженията на предприятията за съставяне на годишните счетоводни отчети, одит и публикуване.

Директива 2013/34/ЕС въвежда счетоводните изисквания към предприятията не според правната им форма, каквито са досега действащите изисквания, а на база реализирани приходи от продажби, налични активи и брой на служителите за отчетния период, т.е. според големината на предприятията. Въвеждат се четири категории предприятия – микро-, малки, средни и големи предприятия, и три групи предприятия – изцяло в съответствие с изискванията на директивата. За категорията малки предприятия се въвеждат редица облекчения, като съставяне на съкратен баланс и съкратен отчет за приходите и разходите.

Посочени са всички предприятия, които подлежат на задължителен финансов одит от независими регистрирани одитори. За част от малките предприятия се предвиждат облекчения, като съставяне на съкратен баланс и съкратен отчет за приходите и разходите само по раздели и групи, изготвяне на съкратено приложение към годишните финансови отчети, както и освобождаване от изготвяне на годишен доклад за дейността.

Глава трета „Финансови отчети“ съдържа разпоредби, регламентиращи изискванията към финансовите отчети на предприятията. Прецизирани са разпоредбите, отнасящи се до общите принципи за водене на счетоводството. Включени са всички принципи съгласно изискванията на счетоводната директива, като формулировката на принципите съответства на Международните счетоводни стандарти, приети за прилагане в Европейския съюз с Регламент (ЕО)№ 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти. По отношение съставянето на консолидирани финансови отчети счетоводната директива не въвежда различен ред от досега действащите европейски нормативни актове. Новото е, че се въвеждат облекчения при съставянето на консолидирани финансови отчети въз основа на опциите, дадени на държавите членки в директивата.

Запазени са разпоредбите, предоставящи право на едноличните търговци, чиито приходи от продажби не надвишават 50 хил. лв. да водят опростено едностранно счетоводно записване, а годишният счетоводен отчет на едноличните търговци, чиито приходи от продажби не надвишават 200 хил. лв., да се състои само от отчет за приходите и разходите.

Глава четвърта „Приложима счетоводна база“ регламентира приложимата счетоводна база. Въвежда се изцяло нов подход по отношение прилагането на международните и националните счетоводни стандарти, като се регламентира, че само големите предприятия и предприятията от обществен интерес ще следва да прилагат международните счетоводни стандарти, а всички останали предприятия - националните стандарти. Предоставено е и право на избор за малките и средните предприятия да прилагат международните счетоводни стандарти.

С глава пета „Независим финансов одит“ се регламентира извършването на задължителен независим финансов одит от регистрирани одитори. На одит подлежат годишните и консолидираните финансови отчети на:

1. средните и големите предприятия;
2. предприятията от обществен интерес;
3. средните и големите групи предприятия, за които това изискване е установено със закон;
4. част от малките предприятия

С глава шеста „Публичност на финансовите отчети“ се регламентират изискванията за публикуване на финансовите отчети на предприятията, за да бъдат те достъпни за заинтересованите потребители. Предвидените облекчения по отношение на публичността на отчетите са минимални, тъй като счетоводната директива предвижда освобождаване от публикуване на финансовите отчети на микро- и малките предприятия, при условие че в държавата членка е изградена и функционира единна електронна точка за подаване на информация и тази информация е публична, т.е. общодостъпна. Към настоящия момент в България има създадена „единна точка“ за подаване на годишен отчет за дейността по Закона за статистиката и годишните данъчни декларации, но информацията не е публична и поради тази причина България не може да въведе облекченията по директивата относно публикуването на годишните финансови отчети. Тъй като мерките за координиране в директивата не се прилагат за едноличните търговци, е предвидено освобождаване от

задължение за публикуване на годишните финансови отчети от страна на едноличните търговци, които не подлежат на задължителен финансов одит.

С разпоредбите на глава седма „Годишни доклади“ се регламентират изискванията за изготвяне на годишни доклади, които са: годишен доклад за дейността, доклад за плащанията към правителства и нефинансова декларация. Изискванията за изготвяне на годишен доклад за плащанията към правителствата са изцяло съобразени с разпоредбите на счетоводната директива и са насочени към предприятията от добивната промишленост. Предприятията задобив на нефт, газ, минерални ресурси и дървесина ще трябва да разкриват информация за проектите, по които работят, сумите които се плащат на държавните и на общинските институции, като за плащания над 100 хил. евро ще е необходимо предоставянето на аналитична информация – плащания за лицензи, бонуси, авторски и лицензионни възнаграждения, данъци и други.

Информацията може да се представя на консолидирана основа. Въвеждането на нефинансова декларация също е новост в счетоводната отчетност на Европейския съюз. Основната цел на нефинансовата декларация е разкриване на информация по отношение на социални въпроси; въпроси, свързани с работниците и служителите на предприятията; зачитане на правата на човека; превенция и борба с корупцията и подкупите, и други. Нефинансова декларация ще изготвят само големите предприятия, които са предприятия от обществен интерес и които са с персонал над 500 души. Предвижда се разпоредбите, регламентиращи съдържанието на нефинансовата декларация, да влязат в сила от 1 януари 2017 г.

Глава осма „Бюджетни предприятия“ регламентира счетоводната отчетност на бюджетните предприятия. Независимо че от 1 януари 2014 г. отчетността на бюджетните предприятия е регламентирана в Закона за публичните финанси, общите счетоводни принципи и разпоредби се прилагат за всички предприятия, включително и за бюджетните.

Глава девета „Административнонаказателни разпоредби“ регламентира административнонаказателната отговорност при неспазване на изискванията на закона. Директивата изисква от държавите членки да определят пропорционални, възпиращи и ефективни санкции за неспазване на закона. Предложени са по-високи размери на глоби и имуществени санкции.

В Допълнителните разпоредби са дадени легални дефиниции на използваните понятия.

В Преходните и заключителните разпоредби във връзка с въвеждането на новите изисквания за счетоводна отчетност са направени необходимите промени в съответните нормативни актове.

Относно ДВ, бр. 96 от 09.12.2015 г

1. В официалния раздел на ДВ, бр. 96 от 09.12.2015 г е публикуван ЗАКОН за държавния бюджет на Република България за 2016 г.

С член 55 се регламентира, че в 10-дневен срок от обнародването на постановлението за изпълнението на държавния бюджет на Република България за 2016 г. в "Държавен вестник" бюджетните организации, чиито бюджети са част от държавния бюджет, следва да публикуват на интернет страницата си утвърдените им бюджети, както и програмните формати на бюджетите си при спазване на изискванията на Закона за защита на класифицираната информация.

Съгласно чл. 58 минималният размер на основната заплата за най-ниската длъжност, предвидена за заемане от държавен служител по Закона за държавния служител се определя на 420 лв. от 1 януари 2016 г.

По силата на чл. 81, ал.1 разходите за персонал, утвърдени по чл. 4 – 47, се извършват до определения размер, с изключение на делегираните бюджети, като промени на разходите за персонал могат да се извършват само с нормативен акт на Министерския съвет при структурни и/или компенсирани промени между бюджети. Предвидено е, че икономията на разходите за персонал може да се използва текущо или с натрупване само за изплащането на допълнителни възнаграждения и дължимите за тях осигурителни вноски и/или за издръжка. При необходимост първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет могат да

извършват съответните вътрешнокомпенсирани промени по бюджетите си за увеличение на разходите за издръжка, като са длъжни да уведомяват министъра на финансите. Посочено е, че при намаляване числеността на персонала, извън случаите на извеждане на дейности от бюджетно на друго финансиране и случаите на намаляване на персонала вследствие на преминаване на функции и персонал към друго бюджетно предприятие, икономии от разходите за персонал може да се използват за увеличаване на индивидуалните основни месечни заплати съобразно оценката на изпълнението и за изплащане на дължимите към тях осигурителни вноски и/или за издръжка. При необходимост първостепенните разпоредители с бюджет по държавния бюджет могат да извършват съответните вътрешнокомпенсирани промени по бюджетите си за увеличение на разходите за издръжка, като уведомяват министъра на финансите.

Горепосоченото не се прилага по отношение на разходите за персонал за сметка на:

1. получени средства от помощи и дарения, по международни договори и програми;
2. разходи за социално-битово и културно обслужване на персонала и за допълнителни плащания по чл. 71, ал. 3, чл. 75 и 76 от Закона за дипломатическата служба с характер на плащания за персонала и свързаните с тях осигурителни вноски и данъци;
3. получени трансфери от други бюджети;
4. разходи за персонал на делегираните бюджети и целеви средства по програми за развитие на средното образование;
5. разходи за изпълнение на Националния план за действие по заетостта и за възнаграждения на приемните семейства по Закона за закрила на детето;
6. проекти, финансирани от средства от Европейския съюз;
7. разходи за подготовката на Българското председателство на Съвета на Европейския съюз през втората половина на 2018 г.;
8. разходи за възнаграждения при наемане на местни лица в дипломатическите представителства на Република България при условие на съкращаване на дългосрочно командировани служители в чужбина.

Съгласно чл. 82 Бюджетните организации, настанени в сгради – собственост на държавата или на общините, не заплащат наеми.

Относно ДВ, бр. 97 от 11.12.2015 г.

1. В официалния раздел на ДВ, бр. 97 от 11.12.2015 г е публикуван ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за достъп до обществена информация, в сила от 12.01.2016 г.

Със Закона за изменение и допълнение на Закона за достъп до обществена информация се въвеждат разпоредбите на Директива 2013/37/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за изменение на Директива 2003/98/ЕО относно повторната употреба на информацията в обществения сектор.

Измененията и допълненията предвиждат:

1. Въвеждане на задължение документите, които попадат в обхвата на директивата, да се предоставят за повторна употреба съгласно определените в директивата условия за повторна употреба;

2. Установяване на горна граница на таксата, която да се заплаща за повторното ползване на информация, непревишаваща материалните разходи по възпроизвеждането и предоставянето на информацията. Изключенията от това правило следват директивата и са ясно определени. Предвижда се Министерският съвет да издаде методика, която допълнително гарантира спазването на принципите при ценообразуването. Разпоредбите на директивата създават правила, изискващи всяка организация, която предоставя информация, ако не прави това безплатно, да определя такси, изчислени въз основа на определени стандарти и правила, ограничени до разходите по възпроизвеждането и предоставянето на информацията. С проектът на закон се предвижда таксите за държавните органи да се определят както и досега с една тарифа, приета от Министерския съвет. При съобразяване с правилата на местното самоуправление таксите, събирани от общините, ще се определят от съответния общински съвет при спазването на принципа за ограничаване до разходите по

възпроизвеждането и предоставянето на информацията. Такова е разрешението и за останалите организации от обществения сектор;

3. Предвижда се законова възможност за безплатно предоставяне на информация за повторно използване по преценка на организацията от обществения сектор.

4. Разширяване на обхвата на приложение с включване на някои културни институции, като библиотеки (в т.ч. университетските библиотеки), музеи и архиви. За тези институции се въвеждат конкретни правила, различаващи се от приложимите за останалите субекти, включително и по отношение на таксуването.

5. Въвежда се изискване размерът на таксите, основата на която се изчисляват, взетите предвид фактори при изчисляването, както и всички допълнителни условия, ако има такива, да се публикуват, включително по електронен път при наличието на интернет страница. При поискване органите от обществения сектор да посочват и начина, по който са изчислени тези такси във връзка с конкретното искане за повторна употреба.

6. Включено е задължение за обществените институции да информират заявителите за повторно използване на документи относно наличните средства за правна защита.

7. Насърчават се организациите от обществения сектор да предоставят информацията в отворен, машинночетим формат заедно със съответните метаданни, като форматът и метаданните съответстват на официални отворени стандарти.

8. Въвежда се изискване при възможност държавите членки да улеснят многоезичното търсене на документи.

Приети са и промени, отнасящи се до националната практика и особености, сред които:

1. Всяка информация от обществения сектор, създадена след 1 октомври 2015 г., да се поддържа в електронен вид.

2. Възможност достъпът до обществена информация да се извърши по електронен път при поискване на заявителя;

В чл. 24, ал.1 е предвидено, че достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване, като заявлението се счита за писмено и в случаите, когато е направено по електронен път на адреса на електронната поща по чл. 15, ал. 1, т. 4 **или чрез платформата за достъп до обществена информация по чл. 15в.** В тези случаи не се изисква подпис съгласно изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис. */текста за платформата за достъп влиза в сила от 1.06.2017 г./*

3. Нова форма за предоставяне на достъп до обществена информация - чрез копия, предоставени по електронен път, или интернет адрес, където се съхраняват данните.

Регламентирано е, че формите за предоставяне на достъп до обществена информация са:

3.1. преглед на информацията - оригинал или копие, или чрез публичен общодостъпен регистър;

3.2. устна справка;

3.3. копия на материален носител;

3.4. копия, предоставени по електронен път, или интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните.

4. Задължение за всеки ръководител на административна структура в изпълнителната власт ежегодно да обявява списък на категориите информация, подлежаща на публикуване в интернет, за сферата на дейност на съответната администрация, като определя и сроковете за актуализация на публикуваната информация и форматите, в които е достъпна. Редът и начинът за публикуване на информацията ще се определят с наредба, приета от Министерския съвет.

С цел осигуряване на прозрачност в дейността на администрацията и за максимално улесняване на достъпа до обществена информация всеки ръководител на административна структура в системата на изпълнителната власт периодично публикува актуална информация, съдържаща:

4.1. описание на неговите правомощия и данни за организацията, функциите и отговорностите на ръководената от него администрация;

4.2. списък на издадените актове в изпълнение на неговите правомощия и **текстовете на издадените от органа нормативни и общи административни актове;**

4.3. описание на информационните масиви и ресурси, използвани от съответната администрация;

4.4. наименованието, адреса, **адреса на електронната поща**, телефона и работното време на звеното в съответната администрация, което отговаря за приемането на заявленията за предоставяне на достъп до информация;

4.5. **устройствен правилник и вътрешни правила, свързани с предоставянето на административни услуги на гражданите;**

4.6. стратегии, планове, програми и отчети за дейността;

4.7. информация за бюджета и финансовите отчети на администрацията, която се публикува съгласно Закона за публичните финанси;

4.8. информация за провеждани обществени поръчки, определена за публикуване в профила на купувача съгласно Закона за обществените поръчки;

4.9. проекти на нормативни актове заедно с мотивите, съответно – доклада и резултатите от общественото обсъждане на проекта;

4.10. уведомления за откриване на производството по издаване на общ административен акт по чл. 66 от Административнопроцесуалния кодекс, включително основните съображения за издаването на акта и формите и сроковете на участие на заинтересованите лица в производството;

4.11. **информация за упражняването на правото на достъп до обществена информация, реда и условията за повторно използване на информация, таксите по чл. 41ж и форматите, в които се поддържа информацията;**

4.12. **обявления за конкурси за държавни служители;**

4.13. подлежащата на публикуване информация по Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси;

4.14. информация, която е публична, съгласно Закона за защита на класифицираната информация и актовете по прилагането му;

4.15. **информацията по чл. 14, ал. 2, т. 1 – 3;**

4.16. **информацията, предоставена повече от три пъти по реда на глава трета;**

4.17. друга информация, определена със закон.

Всеки ръководител следва да изготвя годишен отчет за постъпилите заявления за достъп до обществена информация и за повторно използване на информация от общественения сектор, който включва и данни за направените откази и причините за това. Годишният отчет е част от ежегодните доклади по чл. 62, ал. 1 от Закона за администрацията. Периодично следва да се публикува актуална информация за дейността, съответстваща на информацията по т. 4.1, 4.4, 4.5, 4.6, 4.8, 4.11, 4.15, 4.16 и 4.17.

Организациите от общественения сектор, включително обществени библиотеки, в т. ч. и библиотеки на висши училища, архиви и музеи, публикуват всички условия за предоставянето на информацията за повторно използване на интернет страницата си и на портала по чл. 15г.

Предвижда се, че информацията по чл. 15 следва да се публикува на интернет страниците на административните структури в системата на изпълнителната власт.

В секция "Достъп до информация" на интернет страниците следва да се обявяват данните по чл. 15, ал. 1, т. 4 и 11 и годишните отчети по ал. 2, съществуващите вътрешни правила относно достъпа до обществена информация, нормативите за разходите за предоставяне на достъп до информация по чл. 20, ал. 2 и повторно използване на информация от общественения сектор по чл. 41ж, реда за достъп до публичните регистри, съхранявани от административните структури в системата на изпълнителната власт.

Всеки ръководител по чл. 15, ал. 1 ежегодно следва да обявява актуализиран списък на категориите информация, подлежаща на публикуване в интернет за сферата на дейност на съответната администрация, както и форматите, в които е достъпна. Информацията по чл. 15 следва да се публикува, съответно да се обновява, в срок до три работни дни от приемането на съответния акт или от създаването на съответната информация, а ако актът се обнародва – в срок до три работни дни от обнародването, освен ако в закон не е определен друг срок.

5. Текстовете, задължаващи всяка организация от общественения сектор ежегодно да планира поэтапното публикуване в интернет в отворен формат на информационните

масиви и ресурси, които поддържа. Публикуването на планираната информация се включва в ежегодните цели за дейността на съответната администрация по чл. 33а от Закона за администрацията.

6. Задължение за организациите от обществения сектор, включително обществени библиотеки, архиви и музеи, да публикуват актуална информация за всички условия за предоставянето на информация за повторно използване, а за информацията за повторно използване в отворен машинночетим формат – да я публикуват в интегрирана платформа за отворени данни. Тази уредба има за цел поетапното и с оглед финансовите и ресурсни възможности на съответната организация превръщането на данните от формата, в който са създадени, в машинночетим формат.

В чл. 15в. е предвидено, че администрацията на Министерския съвет създава и поддържа платформа за достъп до обществена информация, която осигурява възможност за подаване на заявления за достъп до информация. Всеки задължен субект по чл. 3, ал. 1 публикува на платформата по ал. 1 подадените чрез платформата заявления, решенията по тях и предоставената обществена информация при спазване на защитата на личните данни на заявителя съгласно Закона за защита на личните данни. В случай на отказ за предоставяне на достъп до обществена информация решението се връчва и по реда на чл. 39 от съответния задължен субект по чл. 3, ал. 1.

С чл. 15г. администрацията на Министерския съвет се задължава да създаде и поддържа портал за отворени данни, където организациите от обществения сектор да публикуват информацията по чл. 15б, достъпът до която е свободен. Предвидено е, че редът и начинът за публикуване на информацията по ал. 2 ще се определят с наредба, приета от Министерския съвет.

Разпоредбата на чл. 16а. предвижда, че администрацията на Министерския съвет изготвя на всеки три години обобщен доклад относно наличието на информация за повторно използване, предоставяна от организациите от обществения сектор, условията, при които тя се предоставя, и практиките за правна защита, като за целта организациите от обществения сектор ежегодно следва да й изпращат доклади за тези обстоятелства.

7. Ограниченията в режима на предоставяне на информация за повторно ползване, по-детайлно изброени в изменителната директива, са съобразени с националните правила на достъп. В съответствие с действащото законодателство е изключена информацията, представляваща класифицирана информация, водеща до недопустима обработка на лични данни, представляваща търговска, производствена или професионална тайна, статистическа тайна или за предоставянето на която законодателството вече е установило изискване за показване на определен правен интерес от заявителя, например книгата по съдебните дела са достъпни за страните по делото, но не биха могли да се предоставят за повторно използване на други лица, които нямат правния интерес на страните. В Закона за здравето е посочено коя информация и при какви условия може да се предоставя на трети лица, които за получаването ѝ трябва да посочат обстоятелствата, изброени в закона, определящи правния им интерес от получаването на информацията. Същото се отнася например до данъчни оценки и друга данъчна информация, информацията, свързана с родствените връзки между лицата. Конкуриращият се защитим интерес най-често са личните данни, данните за семейното, здравословното и имущественото състояние на лицата и други елементи на правото на личен живот на гражданите – в значителна част от случаите, в които са установени изисквания за правен интерес (качеството заинтересована страна) като условие за достъпа и ползването на съответната информация. Въвежданата директива изрично изключва от обхвата си (повторното използване на информация) „в случаи, при които гражданите или дружествата трябва да докажат конкретен интерес, за да получат достъп до документи“. Този принцип е възприет при въвеждането на директивата, като по този начин се осигурява и липсата на противоречие между различните специални закони и избягване на проблеми при правоприлагането.

Прецизирани са някои разпоредби, свързани с:

1. Подобряване на режима на повторното използване на информация, като се създават допълнителни възможности за предоставяне и в случаите, в които определена информация попада извън режима, установен в директивата и закона. По-конкретно, когато информацията съдържа елементи, които са изключени от закона (например класифицирана

информация, лични данни, статистическа тайна и др.), като допълнително се предвижда възможност за предоставяне за повторно използване на тази част от информацията, достъпът до която не е ограничен.

2. Конкретизиране на възможностите за предоставяне на информация съдържаща лични данни.

Променя се разпоредбата регламентираща предоставянето на информация при несъгласие от страна на трето лице, като отпада текста – *при получаване на съгласие* и се **променя формулировката на вида на информацията**, която не следва да се предостави, а именно вместо досегашния текст – „информация, която се отнася до третото лице“ се определя на „ информация засягаща интересите на третото лице“. Така текста на закона придобива следната редакция: „ При изрично несъгласие от третото лице в срока по ал. 1 съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която засяга интересите на третото лице.“.

3. Променя се процедурата по връчване на решението за достъп

Регламентирано е, че решението за предоставяне на достъп до исканата обществена информация се връчва на заявителя срещу подпис или се изпраща по пощата с обратна разписка, **или се изпраща по електронен път, когато заявителят е поискал информацията да му бъде предоставена по електронен път и е посочил адрес на електронна поща.** Посочва се, че срокът, в който е осигурен достъп до исканата обществена информация не може да бъде по-кратък от 30 дни от датата на получаване на решението.

Когато заявителят е поискал достъпът до информация да му бъде предоставен по електронен път и е посочил адрес на електронна поща за получаването, органът изпраща на посочения адрес на електронна поща решението за предоставянето на достъп заедно с копие от информацията или интернет адреса, на който се съдържат данните. **В тези случаи не се съставя протокол по чл. 35, ал. 2 и не се заплащат разходи по предоставянето.** Ако заявителят е променил адреса на електронната поща, без да е уведомил органа, или е посочил неверен или несъществуващ адрес, информацията се смята за получена от датата на изпращането ѝ. **В случаите на неявяване на заявителя в определения 30 дневен срок или когато не плати определените разходи, е налице отказ на заявителя от предоставения му достъп до исканата обществена информация. Това не важи, когато заявлението е подадено чрез платформата за достъп до обществена информация или по електронен път.**

Изрично се регламентира, че основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и **то изрично** е отказало предоставяне на исканата обществена информация, **освен в случаите на надделяващ обществен интерес.**

4. Предоставяне за повторно използване на информация, съдържаща търговска или производствена тайна, когато е налице надделяващ обществен интерес. В тези случаи организацията от обществения сектор може да ограничи повторното ѝ използване за търговски цели и по начин, който би довел до нелоялна конкуренция между търговците.

5. Ограничаване за повторно използване на статистическата информация – конкретизира се, че е статистическа информация, събирана и съхранявана от Националния статистически институт или от орган на статистиката.

6. Възможност общините да ползват тарифата на Министерския съвет, когато с решение на общинските съвети не бъдат определени такси за повторно използване на информация в шестмесечен срок от обнародването на закона или когато не я предоставят безплатно. Във всички случаи, когато размерът на таксите не се ограничава до разходите за възпроизвеждането и предоставянето на информацията, ще се прилага методика на Министерския съвет по предложение на министъра на финансите, която ще съдържа обективни, прозрачни и проверими критерии за определянето на тези такси. Методиката предвижда да се изработи в шестмесечен срок от обнародването на закона и да се преразглежда на всеки три години.

7. Повишава се размера на глобите при неспазване на разпоредбите на закона;

8. Създават се множество легални определения.

Съгласно § 29. Министерският съвет:

1. в 6-месечен срок от обнародването на този закон в "Държавен вестник" приема наредбата по чл. 15г, ал. 3 и тарифата по чл. 41ж, ал. 5, т. 1;

2. в срок до 1 юни 2017 г. създава платформата за достъп до обществена информация и осигурява възможност за подаване на заявления чрез нея.

Разпоредбата на § 30 регламентира, че Общинските съвети в 6-месечен срок от обнародването на този закон приемат и публикуват тарифите по чл. 41ж, ал. 5, т. 3.

Съгласно § 31. Администрацията на Министерския съвет изготвя първия доклад по чл. 16а, ал. 2 в срок до 18 юли 2017 г.

По силата на § 32, ал.1 органите на изпълнителната власт следва в срок от три месеца от влизането в сила на този закон да публикуват:

1. информация по чл. 15, ал. 1 и 4 при спазване на изискванията по чл. 15а, ал. 2, с изключение на информацията за таксите по чл. 41ж, която се публикува в срок до един месец след обнародването на тарифата по чл. 41ж, ал. 5, т. 1 или публикуването на тарифата по чл. 41ж, ал. 5, т. 3;

2. списъка по чл. 15а, ал. 3.

Задължените субекти по чл. 3, ал. 1 от 1 юни 2017 г. следва да осигуряват възможност за подаване на заявления за достъп до обществена информация чрез платформата за достъп до обществена информация по чл. 15в.

Съгласно § 33 разпоредбата относно чл. 2, ал. 4 се прилага за информацията, създадена след 1 април 2016 г.

Предвидено е, че законът влиза в сила един месец след обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на:

1. параграф 6 относно чл. 15г, ал. 2, който влиза в сила 9 месеца след обнародването на този закон в "Държавен вестник", и

2. параграф 6 относно чл. 15в и § 9 относно думите "или чрез платформата за достъп до обществена информация", които влизат в сила на 1 юни 2017 г.

Относно ДВ, бр. 98 от 15.12.2015 г

2. В официалния раздел на ДВ, бр. 98 от 15.12.2015 г. е публикуван ЗАКОН за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2016 г.

С § 4. на този закон в Кодекса на труда се правят следните изменения и допълнения:

В чл. 222 се създава ал. 4, с която се регламентира, че обезщетението по чл. 222, ал.3 от КТ се изплаща и когато при прекратяване на трудовото правоотношение работникът или служителът отговаря на условията за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а от Кодекса за социално осигуряване.

Създава се нова т. 10а в ал1 на чл. 328 от КТ, съгласно която работодателят може да прекрати трудовия договор, като отправи писмено предизвестие до работника или служителя в сроковете по чл. 326, ал. 2, когато на работника или служителя е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а от Кодекса за социално осигуряване, а по силата на т. 10в и когато трудовото правоотношение е възникнало с работник или служител, след като му е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а от Кодекса за социално осигуряване.

С § 5. на този закон в Закона за държавния служител се правят следните изменения и допълнения:

В чл. 106, ал.1 се създава т. 5а, съгласно която работодателят може да прекрати служебното правоотношение, когато на държавния служител е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а от Кодекса за социално осигуряване, а съгласно т.6 и когато служебното правоотношение е възникнало след като назначеният държавен служител е упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а от Кодекса за социално осигуряване.

Създава се нова ал. 3а, която регламентира, че ал.3, даваща право на получаване на обезщетение се прилага и когато при прекратяване на служебното правоотношение държавният служител отговаря на условията за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а от Кодекса за социално осигуряване.

Относно ДВ, бр.100 от 18.12.2015г.

1. В официалния раздел на ДВ, бр. 100 от 18.12.2015 г. е публикуван ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за опазване на земеделските земи.

С § 14, ал.1 се регламентира, че в срок от 5 години от влизането в сила на този закон земите по чл. 19, ал. 1 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи се предоставят от общинските съвети само при условията на § 27, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ДВ, бр. 62 от 2010 г.), както и за изпълнение на обекти от техническата инфраструктура и на други проекти, за които съгласно закон се допуска принудително отчуждаване. А съгласно ал.2-ра - в срок 5 години от влизането в сила на този закон земите по чл. 19, ал. 1 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи не могат да бъдат предмет на други разпоредителни сделки, извън посочените в ал. 1.

2. В неофициалния раздел на ДВ, бр.100 от 18.12.2015г. е публикувано СЪОБЩЕНИЕ на ВКС за подлежащите на разглеждане дела през м. февруари 2016 г.

В съобщението се съдържа информация, че по дело 3678/2015, Първо гражданско отделение, образувано по касационна жалба срещу решението по гр. дело 65/2015 по описа на Окръжен съд Велико Търново, подадена от държавата, чрез министъра на регионалното развитие, София, ул. Кирил и Методий 17 – 19, срещу Георги Иванов Георгиев чрез адвокат Николина Митева и адвокат Иван Бораджиев, Велико Търново, ул. Възрожденска 1А., заседание ще се проведе на 11.02.2016 г. от 9 ч.

Относно ДВ, бр. 101 от 22.12.2015 г

1. В официалния раздел на ДВ, бр. 101 от 22.12.2015 г. е публикуван ЗАКОН за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията.

С § 2 се прави промяна в разпоредбата на чл. 6, ал. 2, като се регламентира, че в състава на експертните съвети по ал. 1, в това число и в състава на областният експертен съвет по устройство на територията, могат да се включват и специалисти извън администрацията, към която са създадени, както и представители на професионални организации в областта на устройственото планиране, инвестиционното проектиране и строителството.

С § 13 се прави промяна в разпоредбата на чл. 96, ал. 1, като се регламентира, че геозащитните мерки и дейности за ограничаване на свлачищата, ерозионните и абразионните процеси и за предотвратяване на аварии и щети се осъществяват от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, централните и териториалните органи на изпълнителната власт и от собствениците и ползвателите на имоти при условия и по ред, определени с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

С § 17 се заличава ал. 3-та на чл. 129, а с ал.4-та се регламентира, че заповедите по ал. 3 се издават в едномесечен срок след приемането на проекта от съответния експертен съвет по чл. 128, ал. 12 и в 7-дневен срок се изпращат за обнародване в "Държавен вестник".

С § 27 се променя чл. 151 ал. 1 като се регламентира, че не се изисква разрешение за строеж за:

1. текущ ремонт на сгради, постройки, съоръжения и инсталации;
2. текущ ремонт и поддържане на елементите на техническата инфраструктура по чл. 64, ал. 1, с който не се променят трасето и техническите характеристики;
3. оранжерии с площ до 200 кв. м;
4. подпорни стени с височина до 1,2 м над нивото на прилежащия в основата им терен, когато не са елемент на транспортни обекти;
5. изкопи и насипи с дълбочина или височина до 1 м и с площ до 30 кв. м;
6. остъкляване на балкони и лоджии;
7. надгробни паметници, надгробни плочи и кръстове с височина до 3 м;
8. теренна консервация на недвижими културни ценности;

9. консервация и реставрация на фасади и на художествени елементи и стенописи в интериор на архитектурно-строителни и художествени културни ценности и консервация на археологически недвижими културни ценности;

10. монтаж на сградни газови инсталации в жилищни и вилни сгради;

11. леки прозирни огради и плътни огради с височина на плътната част до 0,6 м в рамките на поземления имот;

12. градински и паркови елементи с височина до 2,5 м над прилежащия терен."

С § 53 от ПЗР на закона се регламентира, че **търпимите строежи по § 16, ал. 1 от преходните разпоредби на закона и по § 127, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията** (обн., ДВ, бр. 82 от 2012 г.; изм., бр. 66 от 2013 г. и бр. 98 от 2014 г.), **които са с постоянен устройствен статут по действащ подробен устройствен план**, могат да се пристрояват и надстрояват и в тях могат да се извършват основни ремонти, реконструкции и преустройства, включително с промяна на предназначението, както и всички допустими строителни и монтажни работи в съответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план. Търпимите строежи, които нямат постоянен устройствен статут по действащ подробен устройствен план, могат при спазване на изискванията на този закон да се преустройват вътрешно, да се променя предназначението им и да се ремонтират, без да се изменя външното им очертание в хоризонтално и вертикално отношение и без да се правят нови или да се укрепват носещите конструкции.

Тези две дейности могат да се разрешават след представяне на проект-заснемане на съществуващия строеж, одобряване на инвестиционния проект за новия строеж и издаване на разрешение за строеж по общия ред на този закон.

За търпими строежи, представляващи линейни обекти на техническата инфраструктура, може да се разрешава реконструкция или основен ремонт, без да се променят трасето, обхватът и границите на сервитутните зони, нанесени в кадастрална карта, специализирана карта, кадастрален план или карта на възстановената собственост, след одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж. Промяна на трасето, обхвата и границите на сервитутните зони за тези строежи може да се разреши по общия ред на този закон в съответствие с предвижданията на влязъл в сила подробен устройствен план.

В закона има и други изменения и допълнения.